

PROTOKOL vyhotovený na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii k Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto protokolu, členské štáty Európskej únie,

ODKAZUJÚC na Akt Rady Európskej únie z 27. septembra 1996;

ŽELAJÚC SI zabezpečiť, aby ich trestnoprávne normy účinne prispievali k ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;

UZNÁVAJÚC dôležitosť Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995 pre boj proti podvodom, ktoré majú dopad na príjmy a výdavky spoločenstva;

UVEDOMUJÚC SI, že finančné záujmy Európskych spoločenstiev môžu poškodiť alebo ohroziť iné trestné činy, najmä korupčné konanie, ktorého sa dopúšťajú alebo ktoré je namierené proti domácim činiteľom alebo činiteľom spoločenstva, zodpovedným za vyberanie, riadenie alebo vyplácanie finančných prostriedkov spoločenstva, nad ktorými majú kontrolu;

VZHLĀDOM NA TO, že tejto korupcie sa môžu dopúšťať osoby rôznych národností, zamestnané v rozličných verejných inštitúciách alebo orgánoch, a že v záujme účinného postupu proti tejto korupcii s medzinárodnými dôsledkami je dôležité, aby sa odsúdeniahodná povaha tohto konania podobným spôsobom vnímala aj v trestnoprávných normách členských štátov;

KONŠTATUJÚC, že trestná legislatíva viacerých členských štátov, ktorá sa týka trestných činov súvisiacich s výkonom verejných funkcií všeobecne a korupcie konkrétne, sa vzťahuje len na činy, ktorých sa dopustili alebo ktoré boli namierené proti ich domácim činiteľom a netýka sa, alebo sa týka len vo výnimočných prípadoch, konania, ktorého sa dopúšťajú činitelia spoločenstva alebo činitelia ostatných členských štátov;

PRESVEDČENÉ o potrebe upraviť vnútroštátny právny poriadok, pokiaľ neustanovuje tresty za korupčné konanie, ktoré poškodzuje alebo by mohlo poškodiť finančné záujmy Európskych spoločenstiev, a ktorého sa dopúšťajú činitelia spoločenstva alebo ostatných členských štátov;

PRESVEDČENÉ aj o tom, že takáto úprava vnútroštátneho právneho poriadku by sa v súvislosti s činiteľmi spoločenstva nemala obmedzovať len na aktívnu alebo pasívnu korupciu, ale mala by sa rozšíriť aj na iné trestné činy, ktoré majú alebo by mohli mať dopad na príjmy alebo výdavky Európskych spoločenstiev, vrátane trestných činov páchaných alebo namierených proti osobám, ktorým bola zverená najvyššia zodpovednosť;

VZHLĀDOM NA TO, že by sa mali stanoviť aj primerané pravidlá týkajúce sa právomoci a vzájomnej spolupráce bez toho, aby sa to dotklo právnych podmienok, za akých sa majú tieto pravidlá v konkrétnych prípadoch uplatňovať, vrátane prípadu zbavenia imunity v odôvodnených prípadoch;

A VZHLĀDOM na to, že príslušné ustanovenia Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995 by sa mali uplatňovať na trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento protokol,

DOHODLI SA NA TÝCHTO USTANOVENIACH:

Článok 1

Definície

Na účely tohto protokolu:

1. (a) „činiteľom“ sa rozumie každý činiteľ „spoločenstva“ alebo „domáci“ činiteľ, vrátane všetkých činiteľov iného členského štátu;

(b) výrazom „činiteľ spoločenstva“ sa rozumie:

– každý, kto je činiteľom alebo iným zmluvným zamestnancom v zmysle Personálneho poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev alebo Podmienok zamestnávania iných pracovníkov Európskych spoločenstiev,

– každá osoba, ktorú do Európskych spoločenstiev dočasne vyslali členské štáty alebo ktorýkoľvek verejný alebo súkromný orgán vykonávajúci funkcie ekvivalentné tým, ktoré vykonávajú činitelia alebo iní pracovníci Európskeho spoločenstva.

K členom orgánov zriadených v súlade so zmluvami o založení Európskych spoločenstiev a pracovníkom týchto orgánov sa pristupuje rovnako ako k činiteľom spoločenstva, pokiaľ sa na nich nevzťahuje Personálny poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev alebo Podmienky zamestnávania iných pracovníkov Európskych spoločenstiev;

(c) výraz „domáci činiteľ“ sa na účely uplatňovania trestného práva členského štátu chápe v súlade s definíciou „činiteľa“ alebo „verejného činiteľa“ vo vnútroštátnom právnom poriadku členského štátu, v ktorom dotknutá osoba vykonáva uvedenú funkciu,.

V prípade konania proti činiteľovi členského štátu, ktoré inicioval druhý členský štát, tento druhý štát je však povinný uplatňovať definíciu „domáceho činiteľa“ len v rozsahu, v akom je v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom.

2. „Dohovor“ je Dohovor vyhotovený na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995 (1);

Článok 2

Pasívna korupcia

1. Na účely tohto dohovoru úmyselné konanie činiteľa, ktorý priamo alebo cez sprostredkovateľa požaduje alebo prijme výhody akéhokoľvek druhu pre seba alebo pre tretiu stranu, alebo prijme prísľub takejto výhody, aby konal alebo zdržal sa konania v súlade s jeho povinnosťami alebo pri výkone jeho funkcií v rozpore s jeho úradnými povinnosťami tak, že poškodzuje alebo by mohol poškodiť finančné záujmy Európskych spoločenstiev, sa považuje za pasívnu korupciu.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa konanie uvedené v ods. 1 ustanovilo ako trestný čin.

Článok 3

Aktívna korupcia

1. Na účely tohto dohovoru úmyselné konanie ktorejkoľvek osoby, ktorá prisľúbi alebo poskytne priamo alebo cez sprostredkovateľa výhodu akéhokoľvek druhu pre činiteľa samotného alebo pre tretiu stranu, aby tento činiteľ konal alebo zdržal sa konania v súlade s jeho povinnosťami alebo pri výkone jeho funkcií v rozpore s jeho úradnými povinnosťami tak, že poškodzuje alebo by mohol poškodiť finančné záujmy Európskych spoločenstiev, sa považuje za aktívnu korupciu.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa konanie uvedené v ods. 1 ustanovilo ako trestný čin.

Článok 4

Asimilácia

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa znaky trestného činu ustanovené v jeho trestnom práve v súvislosti s konaním uvedeným v čl. 1 dohovoru, ktorého sa dopúšťajú jeho domáci činitelia pri výkone ich funkcií, uplatňovali rovnako aj na prípady, keď sa týchto trestných činov dopúšťajú činitelia spoločenstva pri výkone ich povinností.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa znaky trestných činov ustanovené v jeho trestnom práve v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v čl. 2 a 3, ktoré páchajú ministri jeho vlády, volení členovia jeho zastupiteľských orgánov, členovia

najvyšších súdov alebo dvora audítorov pri výkone ich funkcií, alebo ktoré boli namierené proti nim, uplatňovali rovnako aj na prípady, keď sa takýchto trestných činov dopúšťajú alebo sú namierené proti členom Komisie Európskych spoločenstiev, Európskeho parlamentu, Súdneho dvora a Dvora audítorov Európskych spoločenstiev pri výkone ich povinností.

3. Pokiaľ členský štát prijal osobitné právne predpisy týkajúce sa činov alebo opomenutí, za ktoré sú zodpovední ministri jeho vlády vzhľadom na ich osobitnú politickú pozíciu v danom členskom štáte, ods. 2 tohto článku sa nemusí vzťahovať na uvedené právne predpisy, pokiaľ členský štát zabezpečí, že na členov Komisie Európskych spoločenstiev sa vzťahuje trestnoprávna legislatíva implementujúca čl. 2 a 3 a ods. 1 tohto článku.

4. Ods. 1, 2 a 3 sa nedotýkajú ustanovení, ktoré sa v jednotlivých členských štátoch vzťahujú na trestné konanie a na určenie príslušného súdu.

5. Tento dohovor sa v súvislosti so zbavením imunity uplatňuje v úplnom súlade s príslušnými ustanoveniami zmlúv o založení Európskych spoločenstiev, Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev, Štatútu Súdneho dvora a textov prijatých za účelom ich implementácie.

Článok 5

Tresty

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa v prípade konania uvedeného v čl. 2 a 3 a účasti na tomto konaní a navádzaní naň uplatňovali účinné, úmerné a odstrašujúce tresty vrátane trestov odňatia slobody, prinajmenšom v závažných prípadoch, s možnosťou extradície.

2. Ods. 1 sa nedotýka vykonávania disciplinárnych právomocí príslušných orgánov vo vzťahu k domácim činiteľom alebo činiteľom spoločenstva. Pri určovaní trestu môžu národné trestné sudy v súlade so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku prihliadnuť na akékoľvek disciplinárne tresty, ktoré už boli tej istej osobe uložené za rovnaké konanie.

Článok 6

Právomoc

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy ustanovené v súlade s jeho povinnosťami vyplývajúcimi z čl. 2, 3 a 4, ak:

(a) trestný čin bol spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;

(b) páchatelom je jeho občan alebo niektorý z jeho činiteľov;

(c) trestný čin bol spáchaný proti niektorej z osôb uvedených v čl. 1 alebo proti pracovníkovi niektorej z inštitúcií uvedených v čl. 4 ods. 2, ktorý je zároveň jeho občanom;

(d) páchatelom je činiteľ spoločenstva pracujúci pre inštitúciu Európskeho spoločenstva alebo pre orgán zriadený v súlade so zmluvami o založení Európskych spoločenstiev, ktorý má sídlo v dotknutom členskom štáte.

2. Každý členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v čl. 9 ods. 2 vyhlásiť, že nebude uplatňovať jedno alebo niekoľko pravidiel týkajúcich sa právomocí uvedených v ods. 1 písm. b, c a d, alebo že ich bude uplatňovať len v špecifických prípadoch alebo za špecifických okolností.

Článok 7

Vzťah k dohovoru

1. Čl. 3, čl. 5 ods. 1, 2 a 4 a čl. 6 dohovoru platia s odkazom na konanie uvedené v čl. 2, 3 a 4 tohto protokolu.

2. Na tento protokol sa vzťahujú aj tieto ustanovenia dohovoru:

- čl. 7 za predpokladu, že pokiaľ sa neuvedie inak v čase predkladania oznámenia podľa čl. 9 ods. 2 tohto protokolu, všetky vyhlásenia v zmysle čl. 7 ods. 2 dohovoru sa vzťahujú aj na tento protokol,
- čl. 9,
- čl. 10.

Článok 8

Súdny dvor

1. Každý spor medzi členskými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto protokolu musí v prvej fáze preskúmať rada v súlade s postupom ustanoveným v hlave VI Zmluvy o Európskej únii s cieľom dosiahnuť riešenie.

Ak sa do šiestich mesiacov nedosiahne žiadne riešenie, účastník sporu môže vec postúpiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

2. Každý spor medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a Komisiou Európskych spoločenstiev týkajúci sa čl. 1, s výnimkou bodu 1 (c) alebo čl. 2, 3 a 4, alebo tretej odrážky čl. 7 ods. 2 tohto protokolu, ktorý sa nepodarilo vyriešiť rokovaním, možno postúpiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

Článok 9

Nadobudnutie platnosti

1. Tento protokol podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie splnenie svojich ústavných požiadaviek na prijatie tohto dohovoru.

3. Tento protokol nadobudne platnosť 90 dní od predloženia oznámenia podľa ods. 2 štátom, ktorý je členským štátom Európskej únie v deň, keď rada prijme akt o vyhotovení tohto protokolu, a ktorý ako posledný splní túto formálnu náležitosť. Ak však k uvedenému dňu dohovor ešte nenadobudol platnosť, tento protokol nadobudne platnosť dňom nadobudnutia platnosti dohovoru.

Článok 10 Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento protokol je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členským štátom Európskej únie.

2. Znenie tohto protokolu v jazyku prístupujúceho štátu, vyhotovené Radou Európskej únie, je autentické.

3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.

4. Tento protokol nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, 90 dní odo dňa uloženia jeho listiny o pristúpení, alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto protokolu, ak tento v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.

Článok 11

Výhrady

1. Nepovoľujú sa žiadne iné výhrady s výnimkou výhrad ustanovených v čl. 6 ods.2.

2. Každý členský štát, ktorý urobil výhradu, ju môže kedykoľvek úplne alebo sčasti odvolať predložením oznámenia depozitárovi. Odvolanie nadobudne platnosť dňom prijatia oznámenia depozitárom.

Článok 12

Depozitár

1. Depozitárom tohto protokolu je generálny tajomník Rady Európskej únie.

2. Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o prijatiach a pristúpeniach, vyhláseniach a výhradách a akékoľvek iné oznámenia týkajúce sa tohto protokolu.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnenci priložili svoj podpis.

Dané v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie.